

(Continuare din pag.2)
albul zăpezii, al laptelui sau al ghiocilor.
Magica purificare prin foc și apă se mai asociază și cu vacarmul de tălângi, gest apotropaic ce alungă spiritele necurate. Feciorii înconjurau casa de trei ori, făcând zgomot cu tălângi și lanțuri, grăind: "Fugiți șerpi, fugiți broaște că v-ajung blagodatele și vor rupe spatele".

Tot în această zi se altoiesc pomii, se scot stupii de la iernat, iar turmele de oi se stropesc cu "apă de omăt", se afumă cu tămâie pentru a alunga boala și a fi fertile. Această zi, din apropierea echinocțiului de primăvară, se mai numește și "ziua cucului". Astăzi se provoacă "forța oraculară" a cucului, cerându-i să spună câți ani va trăi cel care întreabă, iar cucul aduce bucurie de viață lungă celui ce îi cântă, sau tristețe dacă pasarea zboară fără să cânte "Cucule, să-mi spui cinstit Câți ani mai am de trăit?" Simbolul suprem al cucului este scurgerea neîntreruptă a timpului și repetarea anuală a scenariului din ciclul vieții: nașterea (primul cântat) și moartea (ultimul cântat). De aceea, el are tainice legături cu viața omului. Se spune că e bine ca atunci când auzi cucul pentru prima oară în an, să ai bani la tine pentru "a-ți spori norocul". Locul unde se aude întâia dată cântul cucului, în raport cu poziția celui ce-l ascultă (în spate, în față, în stânga, în dreapta), sau locul unde este așezat (pe o ramură uscată, pe o movilă, pe o grămadă de gunoi), repetabilitatea

cântecului etc. reprezintă influențe benefice: noroc, sănătate, căsătorie, sau malefice: boală sau moarte. În folclorul românesc, cucul apare antropomorfizat: argat, slugă, tâlhar, haiduc, părinte, soț, ibovnic etc. dar pentru că este considerat simbol al primăverii, al timpului frumos și al dragostei, îi sunt iertate toate. În cântecele de dor și jale, cucul este o sursă de inspirație melancolică, iar în creațiile a căror temă este despărțirea fraților sau a soților, amplifică sentimentul de înstrăinare și singurătate. Prin cântecul său, cucul prevestește venirea primăverii, dar și norocul omului pe acel an. La auzul primului cânt al cucului, e bine să fim veseli, curat îmbrăcați, și cu bani în buzunar.

Prin comportamentul său, începutul și sfârșitul cântatului la date fixe, cucul marchează succesiunea a două fenomene astronomice importante: echinocțiul de primăvară și solstițiul de vară: "Și cucul, cum a sosit și i s-a dezlegat limba, îndată începe a cânta și cântă neconținut de la Bunavestire până la Sânzâiene sau până la Sânpetru".

Conform tradiției, la Sânzâiene cucul se îneacă cu orz și nemaiputând cânta, se preface în uliu până în primăvara viitoare, apoi glasul său este înlocuit cu cel al ciocârliei și al privighetorii, chiar dacă numele îi rămâne cântat în doinele românești, colinde, proverbe și zicători, sau este transpus simbolic în arta populară pe cămăși, catrințe, ștergere, obiecte sculptate în lemn, sau pe oale de lut.

În ornitologia românească, nu este nici o altă pasăre căreia poporul să-i fi dedicat atâtea legende, povești, cântece și proverbe. Pretutindeni, duce sau aduce cu el dorul de viață și speranța că după fiecare sfârșit, există un nou început.

Maria Golban-Șomlea – etnolog, Cluj-Napoca

Astenia de primăvară

Te simți mai obosit(ă) ca de obicei, fără vreun motiv deosebit? Simți că ești mai irascibil(ă) decât de obicei? Dimineața nu te trezești odihnit(ă), în ciuda unui număr suficient de ore de somn? Ai dificultăți de concentrare și rezistență scăzută la efort fizic și intelectual? Digestia funcționează mai lent? Ai senzația de retenție de apă și vrei să scapi de câteva kilograme în plus?

Este celebra astenie care ne poate afecta chiar fără să ne dăm seama. Astenia de primăvară este însă o "problemă benefică", în sensul că organismul ne atrage atenția că are nevoie de o nutriție mai bună și de eliminarea toxinelor după iarnă, pentru a putea funcționa mai bine. Conform medicinei tradiționale chinezești, culoarea asociată energiei primăverii este verdele, iar organul care trebuie în mod special ajutat acum este ficatul, în special printr-o alimentație cu acțiune detoxifiantă și regenerantă. Nu întâmplător, avem mai multă poftă de "verzituri" primăvara, iar Postul Paștelui (perioadă de detoxifiere fizică și spirituală, în care alimentele vegetale sunt prioritare) este plasat tot în această perioadă. Ficatul este obosit după alimentele grele din timpul iernii. Acest organ vital, responsabil în bună măsură pentru producția de energie organismului, are nevoie acum de o curățare naturală. O alimentație bogată în nutrienți naturali ne poate ajuta să avem mai multă energie fizică și o stare mai bună din punct de vedere psihologic.

Astenia de primăvară se poate întâlni la orice persoană, indiferent de vârstă sau sex. Se pare însă că femeile sunt mai predispuse la această astenie, 40% dintre femeile din România suferind de astenie de primăvară, conform statisticilor. În același timp, persoanele sedentare

și cu o activitate stresantă sunt mai expuse asteniei de primăvară.

MESAGERUL DE COSTEȘTI-NR. 7

Publicație lunară a Primăriei Costești – martie

Comună Costești va invita în data de 17 - 18 aprilie 2015 la întâlnirea fiilor satului "La obârșie, la izvoare", ediția a X-a.

Avem încredere că veți fi alături de comunitatea noastră! Va așteptăm cu bucurie, va așteptăm cu speranța că vom avea zile reușite, zile în care prietenia și dragostea pentru obârșie ne vor ține uniți.

Primar,

Peștereanu Toma

Pe Măsura 413.322 „Renovarea, dezvoltarea satelor, îmbunătățirea serviciilor de bază pentru economia și populația rurală și punerea în valoare a moștenirii rurale” în comuna Costești au început lucrările pentru consolidarea, modernizarea și reabilitarea termică a imobilului Primăriei Costești.

Sursa - Microregiunea GAL Horezu

O PRIMĂVARĂ FRUMOASĂ TUTUROR !

Azi am plecat să mă întâlnesc cu primăvara, să-i ies în întâmpinare. E ziua când știam cu certitudine că va sosi neapărat, că e inevitabil, de milenii și milenii e aceeași doamna precisă. Inițial și-a făcut simțită prezența în sufletul meu, înghețat de prea friguroasele și întunecatele zile ale iernii. Cu câteva zile în urmă deja și-a făcut simțită apariția ei maiestooasă, prin suavul și inconfundabilul parfum floral, prin smaraldul câmpurilor verzi, pregătite pentru pașii ei delicați și șovăitori, prin divina muzică a atâtor menestrelă înaripați pregătiți să-i facă intrarea triumfală. M-am oprit ca vrăjtită, simțeam adierea vântului cald și parfumat ce-i prevestea sosirea, și deodată... da !!...a sosit , o văd în toată strălucirea și splendoarea ei de regină a florilor, cu faldurile veștmântului princiar ce se așează armonios peste natura în așteptare, peste arborii pe care mugurii îi vor transforma în adevărate candelabre, peste sufletul meu avid de puritate și frumusetă ancestrală. BINE AI VENIT PRIMĂVARĂ !! Primăvara...un elixir minunat ce spală gândurile negre, trezește în noi dragul de viață și ne face mai optimiști, ne redă speranța și bucuria de-a trăi, ne oferă gratis spectacole minunate în natură și totul depinde numai de noi să știm să le vedem. Trăiți din plin înnoirile primăverii și iubiți-vă mult!

O primăvara frumoasă tuturor!

Mihaela Măgureanu – Roma

Calificați la faza națională!

La Olimpiada de limba și literatura română "Universul cunoașterii prin lectură"- faza județeană, gazdă Colegiul Național Alexandru Lahovari, elevele Scolii Gimnaziale Ferigile: Petruța Ilie din clasa a V-a și Bianca Murgu din clasa a VIII-a B

s-au calificat la faza națională având cele mai mari punctaje din județ. Profesori îndrumători sunt: Simona Popescu și Bogdan Miuțoiu.

Mihaela Silvia Măgureanu - Biblioteca G.ral Nicolae Ciobanu

Din Pietreni la Atena

Era toamnă și primele zile reci deja se simțeau și la Atena. Gândul meu zbura acolo unde, cândva au rămas singuri părinții mei. Au trecut cincisprezece ani de când într-o zi caldă de 16 august m-am hotărât să iau și eu, ca mulți alții, calea străinătății, dar cu toate acestea poate voi reveni în alte însemnări... sau cine știe, poate nu. Au ramas în urmă o fetiță de zece ani și trei persoane care au fost coloana și stâlpul de rezistență în viața mea destul de încercată; mama, tata și mătușa mea. Erau trecuți de

jumătatea vieții dar puternici, persoane pe care te puteai baza.

Continuare din pag. 2

Am plecat pentru un an sau doi, dar timpul s-a scurs și au trecut cincisprezece ani.

În primele vizite în satul natal totul se schimba; obiceiuri, mentalități, toți parcă erau mai grabiți, prietenii aveau alt program, alți prieteni, timpul de altădată parcă nu mai exista, altele erau prioritățile și obiceiurile chiar și în casa noastră. Timpul lucra la toate, ceva nou apărea în fiecare loc, fetița mea era de-acum adolescentă iar părinții aveau vorba mai înceată, mișcările mai greoaie.

Mergând spre casa în prima vizită, respiram fiecare gura de aer curat, cercetam fiecare colțisor din raiul meu natal. Totul era la fel frumos și pur. Cineva mi-a zis că fetița mea se întorcea de la școală...am iuțit pasul...am zărit-o, am strigat-o, s-a întors șovăind. Purta aceeași hăinuță care-i ajungea la genunchi când am plecat, atunci, după aproape doi ani când am putut să mă întorc legal, se scurtase vizibil. Cât am pierdut.... Și-a aruncat geanta și hăinuța și la fel ca o albinuță parcă zbura spre mine. Crescuse, se schimbase. Mi -am văzut părinții peste care timpul lăsase urme dar erau încă puternici.

Dar banii erau spre sfârșit, muncile la care am ajutat se împușinaseră și simțeam nevoia să mă întorc "acasă. Dar unde era casa mea; în locul unde m-am născut și am copilărit sau acolo unde puteam mai ușor să-mi câștig existența, să-mi cresc copilul fără să-i lipsească nimic.....lipsindu-i eu foarte mult? Nu am putut niciodată să răspund la această întrebare, pot să spun atât; la naiba cu cel ce cunoaște și trăiește în mai multe patrii, sufletul lui este răspândit peste tot.

Voi reveni acum la începutul iernii trecute, nu înainte de a reaminti că cei cincisprezece ani au schimbat parinții mei în persoane care acum aveau ei nevoie de un stâlp de susținere. Așa că mi-am luat inima în dinți și am făcut întrebarea deloc ușoară; dacă vor să facem sărbătorile împreună aici, în Atena. Răspunsul a venit cu șovăieli și scuze minore care și-au găsit rezolvări, dar totuși pozitiv. Țin să mulțumesc tuturor care într-un fel sau altul de-a lungul timpului ca și în aceste trei luni m-au ajutat. Și iată-i plecați la drum, dar de la vama au fost întorși dintr-o neglijențăși a mea, nu mai are importanță. Iarăși frica negării dar de data aceasta tata a fost cel mai hotărât să vină spre bucuria mea. Am plătit din nou bilete, am rezolvat problema cu cartea de identitate și iată-i ajunși. Ani de zile nu am bagat canalele românești pentru a ne forma o dicție bună în limba greacă, la început eu, apoi fiica mea care este acum aici, dar asta iarnă în două zile au fost instalate. Tata citește mult, i-am făcut rost de cărți, fiica mea îi umplea timpul și cu câte un tabinet. Nu era ușor, eu munceam dupăamiezile iar fata mergea la cursuri dimineața. Dar zilele de luni, liberele mele și întâmplător de cele mai multe ori și ale fetei au fost pline de bucurii atât pentru noi cât și pentru ei. Leșeam în călătorii greu de crezut posibile pentru 70 respectiv 78 de ani. Plecam dimineața și ne întorceam noaptea.

Nu pot să spun că le plăceau locurile aglomerate dar cele care prezintă interes istoric și toate înaltimele Atenei au fost refugiul și evadarea noastră. Prima călătorie la Parlament și în Grădina Națională i-a impresionat. Plecaseră din România unde natura dormea și au venit aici unde totul renăștea după căldurile verii. Clima Atenei este una dintre cele mai bune din lume; în afară de câteva luni în care pentru patru cinci ore la prânz este imposibil să mergi prin soare, în rest este o primăvară continuă. Aici au fost în elementul lor natural; animale, păsări, pești le-au încântat privirea. Porumbeii erau atât de blânzi de țî se așezau pe umăr. Copaci din toata lumea erau plantați și inscripționați cu denumirile și vârsta, iar tata le studia testura, înălțimea, deosebirile și asemănările cu alți arbori.

Mama era hotărâtă să culegă portocale și măslin; primele erau sălbatice iar măslinile nepregătite sunt de o amăreală de nedescris. Ne-am întors pe jos pe cele mai cunoscute străzi ale Atenei. Clădiri impunătoare cu influențe istorice și arhitectonice din diferite epoci și locuri, magazine cu suveniruri, cafenele și restaurante te întâmpină la tot pasul și printre modernul lor, sau nota tradițională a fiecăruia, într-o armonie deosebită și fără a știrbi nimic din frumusețea unui oraș nou, se ivesc așezări antice, ruine ale altei lumi; Piața Romană, Vechia Agora, Biblioteca lui Adrianus. În aceeași zi

am vizitat casa Melina Mercuri, muzeul evreiesc, biblioteca orașenească (o clădire impunătoare cu o nota arhitectonică deosebită)

.Totul s-a încheiat cu o masă la magazinul la care muncesc, unde erau așteptați încă de când se porniseră prima dată la drum. Nu mică le-a fost bucuria când ospătărița le -a vorbit românește, era o moldoveancă de peste Prut. După o zi de odihnă după fiecare luni când ieșeam în călătorii mai lungi mergeam în parcuri mici, la cumpărături; nu era ușor să-i ții în casă când ei erau învățați în mijlocul naturii.

A doua călătorie a venit mult mai târziu datorită timpului urât, sărbătorilor ce se apropiau; munceam mai mult, cumpărături, pregătiri... Dar a fost primul Crăciun după cincisprezece ani pe care l-am făcut toți, adică eu, părinții și fiica mea. Desigur au fost mai multe persoane dar noi toți eram în jurul unei mese sfinte după cincisprezece ani.

Pe 30 decembrie tata nu s-a simțit deloc bine și nu a fost singura dată. Am chemat și salvarea dar nu a vrut să meargă la spital....ne-a amenințat chiar că pleacă în România. Revelionul l-am petrecut cu frică și temerile mele că sunt bătrâni și neajutorați s-au adeverit.

Dar viața merge înainte și iarăși a venit luni și am pornit spre muzeul Acropole. Atât mama cât și tata au mai fost în Grecia dar pe rând; trăia încă matusa mea, Ioana Popescu care acum un an s-a stinsDumnezeu s-o odihneasca!

Atunci muzeul încă se construia. Toți vorbeau de impunătatea lui dar realitatea a fost cea care a șters orice urmă de îndoială.

Va urma....

Doris Basai - Atena

Mi-e dor de anii ce-au trecut
Și de clipele ce au zburat
Mi-e dor de-al mamei păr cărunt,
Și de ochii ce-au înlăcrimat

Mi-e dor de casa părintească
Și de mușcată din fereastră
Mi-e dor de mama și de tata,
Mi-e dor de nucul de la poartă

Mi-e dor de-o iarnă-n prag de sărbători
Mi-e dor de pâinea aburindă din cuptor
Mi-e dor de un colind ca să-l ascult
În cele nopți cu fulgi zburând

Mi-e dor de cumpăna fântânii,
Mi-e dor s-aud lătrând iar câinii,
Mi-e dor de-o doină,
Mi-e dor de-un joc,
Mi-e dor de-un dangăt de clopot.

Mi-e dor de serile târzii,
Mi-e dor de strugurii din vii,
Mi-e dor de nopți de lună plină
De brazii cu mirosul de rășină

Mi-e dor de dimineți cu rouă plină
Și-ncerc să-mi sting văpaia de suspine
Fredonând un cânt de dor
Încerc să uit, dar tot mi-e dor.

Mi-e dor – Stefan Tudor, Pietreni

25 martie

“Bunavestire” sau “Blagoveștenia” este considerată cea mai mare sărbătoare a lunii martie. În această zi, Arhanghelul Gavriil i-a anunțat Fecioarei Maria “miraculoasa concepție”, spunându-i:

“Bucură-te Fecioară, cea plină de har, binecuvântată ești tu între femei, binecuvântat este rodul pântecelui tău...”.

În tradițiile populare românești, această sărbătoare este considerată aproape tot atât de importantă precum Nașterea Domnului sau Paștile.

Mai era numită și zi a dezlegării primăverii, pentru că de-acum încolțește iarba, înmuguresc pomii, are loc un nou început: sosesc rândunelele, iar cucul începe să cânte.

În ajunul Blagoveșteniei, oamenii își deretică locuințele și gospodăriile, aprind ruguri în livezi și la raspântii de drumuri, înconjoară de trei ori casele și grajdurile și le afumă cu tămâie în oale de lut pentru a alunga relele din preajma familiei și a gospodăriei.

În satele din Transilvania, în zorii zilei, înainte de răsăritul soarelui, se afumă pomii din livezi pentru a fi feriți de dăunatori și pentru a avea rod bogat, pe când în vestul țării, se practică ritualul de “amenințare a pomilor” printr-un dialog între om și pom, în credința că se provoacă îmbelșugată rodire.

Purificarea prin foc se asociază și cu purificarea prin apă: femeile păstrează “apă de omat” cu care se spală pe față, stropesc locuințele și zestrea casei, oamenii și animalele din gospodărie. “Apa de omat” se păstrează și pentru leac în cazul durerilor de cap, sau pentru deochi ori strigoi.

La vederea primelor rândunele, fetele se spală pe față cu lapte, sau apă de omat, într-un gest de purificare magică, cerând frumusețe și curățenie “la trup și cuget” ca

